

едно захапване гръбначния ѝ стълбъ. Змията е мъртва. Сега започва пиршеството на таралежа. Съ най-голѣмо спокойствие той изяжда онова, което може, а остатъка или зарива, или отвлича въ хралупата си. Често пжти го ухапва, но отровата като че ли не му действува. Интересно е, че не само змийскитѣ отрови не действуватъ на таралежа. Ученитѣ сж се опитвали да отравятъ таралежи съ различни отрови, които за човѣшката кръвъ и въ малки количества сж смъртоносни. Резултатъ отъ това е, че тия животни показватъ при нѣкои случаи една съпротива 7000 пжти по-голѣма отколкото човѣкътъ.

Има разни видове таралежи. Тѣ сж едно голѣмо семейство, което живѣе въ различнитѣ части на свѣта. Различни по външность, тѣ всички си приличатъ по това, че сж заклетии врагове на змиитѣ и че змийската отрова не имъ действува. Въ страни, гдето змийската напасть е голѣма, хората развѣждатъ особенна порода домашни таралежи, които прогонватъ змиитѣ и сж въ вѣчна борба съ тѣхъ. Така наприкладъ, на островъ Тасмания нѣма кжща безъ таралежи, както у насъ нѣма кжща безъ котки. Разбира се, тамошнитѣ таралежи не приличатъ на нашитѣ, при все това тѣ сж отъ едно и сжщо семейство и еднакво мразятъ змиитѣ, както и нашия ежко. Тѣхната храна е само змийско месо и змийски яйца. По цѣли дни тѣ се скитатъ изъ полетата и горитѣ, търсятъ своята храна и отъ време на време се вестяватъ при своитѣ господари, гдето оставатъ на почивка нѣколко часа и после пакъ трѣгватъ на походъ. Преди години този островъ билъ пѣленъ съ змии, и всѣко излизане било придружено съ опасность отъ ухапване на змия. Сега тѣ сж тамъ толкозъ намалѣли, че горкитѣ таралежи страдатъ отъ постояненъ гладъ и сж принудени да просятъ храна отъ господаритѣ си.